

❖ โครงเรื่อง (เวอร์ชันปรับสมบูรณ์ “ระบบจองรถ”)

🕒 ตอนที่ 1: วันแรกของการฝึกงาน

- นักศึกษาทั้ง 4 คน (ต้น, ดิส, บิ๊ก, พี) มาฝึกงานวันแรก
- พีเติลและพีบี๋ต้อนรับ แนะนำว่าเป็นบริษัทรับพัฒนาซอฟต์แวร์จริงจัง
- บิ๊กพูดซ้ำๆ ว่า

“ถ้ามีงานมาพวกมึงทำไปก่อน กูไม่ว่าง”

เพื่อนหัวเราะ แต่ดิสแอบไม่พอใจ

- พีบี๋มพูดทิ้งท้าย:

“อย่าลืม ที่นี่คือที่ทำงานจริง ไม่ใช่ห้องเรียน”

🕒 ตอนที่ 2: โปรเจกต์แรก – ระบบจองรถ

- บริษัทได้รับงานจากลูกค้าใหม่ “ชั้น” และ “ดิว”
โปรเจกต์: ระบบจองรถออนไลน์ (Car Booking System)
มีฟังก์ชันจองรถ / แจ้งสถานะ / แจ้งเตือนผ่าน Telegram
- พีเติลมอบหมายให้ทีมฝึกงานช่วยพัฒนา Frontend และระบบจองเบื้องต้น
- ดิสรับทำได้ดัลก, ต้นออกแบบ UI, พีช่วยเก็บข้อมูลรถ
- ส่วนบิกนั่งเล่นมือถือ พูดแซวว่า

“ระบบแค่นี้เอง เด็ก ม.ปลายยังทำได้”

ดิสไม่พูดอะไรแต่ชัดเจนว่าเริ่มหงุดหงิด

- ภู (อาจารย์ที่ปรึกษา) แวะมาเยี่ยม บอกว่า

“จำไว้ละ การฝึกงานไม่ได้ฝึกแค่โค้ด แต่มันฝึกให้รู้จัก ‘ทำงานกับคน’ ด้วย”

🕒 ตอนที่ 3: ปัญหา Telegram

- ดิว (ลูกค้าฝั่งเทคนิค) ขอเพิ่มระบบแจ้งเตือน ผ่าน **Telegram Bot**
- พี่บ๊วยรู้ว่าบิกเคยเรียนบอหมาก่อน เลยบอกให้ช่วยดิส
- บิกตอบรับแบบขำๆ “ได้ครับพี่ ง่ายๆ”
- แต่เมื่อถึงเวลาจริง บิกกลับบอกดิสว่า

“ลองทำเองดิ จะได้ฝึกจริงๆ”

- ดิสต้องนั่งเรียนรู้โค้ดเองจนดึก ตันมาช่วยบางส่วน
- พี่เห็นแต่ไม่กล้าแทรก
- บรรยายกาศเริ่มตึงเครียด
- พี่เติลเตือนว่า

“ไม่ว่าใครเก่งกว่าใคร ถ้าทีมแตก งานมันก็ไม่เสร็จอยู่ดี”

🕒 ตอนที่ 4: วันที่ไม่มีตัน

- ตันมีธุระต้องกลับบ้านด่วน
- พี่บ๊วยมอบหมายให้ “ดิส บิก พี่” ปรับระบบจองและ **Dashboard** ภายในวันเดียว
- ดิสตั้งใจเต็มที่ แต่บิกกับพี่ออกไปกินข้าวเกือบ 2 ชั่วโมง
- ดิสทำคนเดียวจนเสร็จตอนเย็น
- พอกลับมา บิกพูดติดตลกว่า

“เห็นมึงเก่ง เลยปล่อยให้ฝึกให้เต็มที่”

- ดิสทนไม่ไหว ระเบิดอารมณ์ใส่บิกตรงโต๊ะทำงาน

- พืตกใจ ส่วนพี่เต้เดินเข้ามาเห็นเหตุการณ์พอดี
พี่ปั้มรีบเข้ามาห้าม
 - ทุกคนเงียบไป เหลือแต่เสียงพัดลมในห้อง
-

🔴 ตอนที่ 5: การประชุมใหญ่

- วันถัดมา พี่เต้เรียกทีมเข้าประชุม พร้อมพี่ปั้ม
- ลูกค้า (ชัน, ดิว) เข้ามาด้วย เพราะงานล่าช้า
- ภู (อาจารย์ที่ปรึกษา) และ สโร (อาจารย์ตรวจโปรเจกต์) มานั่งสังเกตการณ์
- พี่เต้ให้ทุกคนพูดในมุมมองตัวเอง
 - ดิสพูดทั้งน้ำตา ว่า “ผมพยายามเต็มที่แล้ว แต่รู้สึกเหมือนทำอยู่คนเดียว”
 - บิ๊กเงียบไป ก่อนพูดว่า “ผมผิดเอง ผมไม่คิดว่ามันจะหนักขนาดนี้”
 - พี่ขอโทษที่ไม่กล้าช่วย
- ชันพูดทิ้งท้าย

“ถ้าทีมไม่สื่อสารกัน ต่อให้ระบบดีแค่ไหนก็ไม่สำเร็จ”

- สโรสรุปว่า

“นี่แหละ คือสิ่งที่อาจารย์อยากให้เห็น – ปัญหาจริง เพื่อเรียนรู้จริง”

- ทีมกลับมาช่วยกันแก้งานจนระบบจองรอดและ Telegram เสร็จภายในคืนนั้น
-

📺 ตอนจบ

- วันพรุ่งนี้จริง ระบบทำงานได้ครบ
- ลูกค้าพอใจมาก

- อาจารย์ภูผาพูดว่า

“เก่งกันมาก ทุกคนพัฒนาไปคนละแบบ”

- ทุกคนหัวเราะด้วยกันตอนถ่ายรูปจบฝึกงาน
- กล้องแพนออก พร้อมเสียงบรรยายของสโร:

“ในโลกการทำงาน ไม่มีใครเก่งที่สุด มีแต่คนที่ ‘ร่วมมือกันได้ดีที่สุด’”

โทษหนัง

- แนว: ดราม่าชีวิตจริง (Drama / Slice of Life)
- จุดเด่น: เน้นความสัมพันธ์ในทีม ความรับผิดชอบ และการเติบโตของนักศึกษา
- โลเคชันหลัก: ห้องทำงาน / ห้องประชุม / ร้านกาแฟ / ห้องพรีเซนต์
- ความยาวเหมาะสม: **10–15 นาที**

หนังสั้น: “ฝึกงานวันแรก” – บทพูดทุกฉาก

ตัวละครหลัก

- นักศึกษาฝึกงาน: ต้น, ดิส, บิ๊ก, พี
 - พี่ฝึกงาน: เติ้ล, บั้ม
 - ลูกค้า: ชัน, ดิว
 - อาจารย์: ภู (ที่ปรึกษา), สโร (ตรวจโปรเจกต์)
-

ฉาก 1: วันแรกของการฝึกงาน

โลเคชัน: ห้องทำงานบริษัท

ตัวละคร: ต้น, ดิส, บิ๊ก, พี, เติ้ล, บั้ม

บทพูด:

1. เติ้ล: “สวัสดีครับทุกคน ยินดีต้อนรับวันแรกของการฝึกงาน”
2. บั้ม: “ที่นี่ไม่ใช่ห้องเรียน งานจริงต้องตรงเวลาและร่วมมือกัน”
3. บิ๊ก: (ชักโหล่ / ขำ) “ถ้ามีงานมาพวกมึงทำก่อนละกัน ภูไม่ว่างนะ”
4. ดิส: (มองหน้าบิ๊ก) “เอ่อ...ก็ได้ครับ” (แอบหงุดหงิด)
5. ต้น: “ไม่เป็นไรครับ มาลองทำงานกันเถอะ”
6. พี: (พยักหน้า) “ครับ ผมพร้อม”
7. เติ้ล: “วันนี้เรายังไม่เริ่มโปรเจกต์ใหญ่ เริ่มจากแนะนำทีมและแผนงานก่อน”

จังหวะซ่อม:

- บิ๊กพูดมุก → ดิสหงุดหงิด → ต้นประสาน → พี่ฝึกงานเตือนให้จริงจัง
-

ฉาก 2: โปรเจกต์แรก – ระบบจองรถ

โลเคชัน: ห้องทำงาน

ตัวละคร: ตัน, ดิส, บิ๊ก, พี, เติ้ล, บัม, ชัน, ดิว

บทพูด:

1. เติ้ล: “นี่คือลูกค้าใหม่ครับ ชันและดิว ให้เราทำระบบจองรถออนไลน์”
2. ชัน: “อยากให้ระบบสามารถจองรถ ดูสถานะ และแจ้งเตือนได้ครับ”
3. ดิว: “ขอให้ Telegram Bot แจ้งเตือนลูกค้าด้วยนะครับ”
4. บัม: “ทีมฝึกงาน รับผิดชอบ Frontend และ Dashboard”
5. ดิส: “ผมทำหน้าหลักของเว็บได้ครับ”
6. ตัน: “ผมช่วยออกแบบ UI ให้ใช้งานง่ายครับ”
7. พี: “ผมจัดข้อมูลรถและราคาครับ”
8. บิ๊ก: (มุกเบา) “งานง่าย ๆ แบบนี้ เด็ก ม.ปลายก็ทำได้แล้วนะ”
9. ดิส: (สวน) “เฮ้ บิ๊ก! ช่วยงานหน่อยก็ได้เนอะ”
10. บิ๊ก: “โอเค ๆ เดี่ยวกูดู ๆ แต่ไม่รีบนะ”
11. เติ้ล: “ไม่รีบไม่ได้ งานจริงต้องตรงเวลา”
12. ตัน: “เฮลละ มาลงมือทำกันเถอะ”
13. บัม: “เชื่อมั่นในทีม เราทำได้อยู่แล้ว”

จังหวะซ้อม:

- เริ่มงาน → บิ๊กเล่นมุก → ดิสสวน → พีเติ้ลเตือน → ทีมเริ่มทำงาน

ฉาก 3: ปัญหา Telegram

โลเคชัน: โต๊ะทำงาน / ห้องคอม

ตัวละคร: ดิส, ตัน, บิ๊ก, พี, เต้, บัม, ดิว

บทพูด:

1. ดิว: “อยากให้อบตแจ้งเตือนเวลามีจอใหม่”
2. บัม: “บิ๊กเคยเรียนบอหมาก ช่วยดิสหน่อยนะ”
3. บิ๊ก: “ได้ครับ ง่ายมาก”
4. ดิส: “ช่วยจริง ๆ หน่อยนะ ผมยังไม่เก่งบอ”
5. บิ๊ก: “ลองทำเองดิ จะได้เก่งขึ้น”
6. ดิส: (ถอนหายใจ) “งั้นก็ต้องเริ่มเองแล้ว”
7. ตัน: “ถ้าต้องการ ผมช่วยแกบิ๊กได้ครับ”
8. พี: “ผมช่วยเทสดีให้ครับ”
9. เต้: “จำไว้นะ ใครเก่งกว่าใคร แต่ทีมไม่สามัคคี งานก็ไม่เสร็จ”

จังหวะซ่อม:

- บิ๊กตอบตกลง → กลับไม่ช่วยจริง → ดิสโมโห → ตันช่วยบางส่วน → พีเทสต์

ฉาก 4: วันที่ไม่มีตัน

โลเคชัน: ห้องทำงาน

ตัวละคร: ดิส, บิ๊ก, พี, เต้, บัม

บทพูด:

1. บัม: “ตันต้องกลับด่วน วันนี้ดิส บิ๊ก และพี รับผิดชอบ Dashboard”
2. ดิส: “ครับ ผมจะเริ่มทำ”

3. บิ๊ก: “โอเค ๆ แต่ผมไปกินข้าวก่อนนะ”
4. พี่: “ผมด้วยครับ”
5. (เวลาผ่านไปหลายชั่วโมง)
6. ดิส: (ทำคนเดียว) “โอ้ย...เหนื่อยชะมัด”
7. บิ๊ก: (กลับมา) “เห็นมึงเก่ง เลยปล่อยให้ฝึกให้เต็มที่”
8. ดิส: (ระเบิดอารมณ์) “ทำไมไม่ช่วยกันบ้าง!”
9. พี่: “ขอโทษครับ ผมไม่ได้คิดว่าจะนานขนาดนี้”
10. เติ้ล: “พอแล้วทุกคน อย่าให้ความเครียดมาบดบังงาน”
11. บีม: “ค่อย ๆ แก้ไขไปด้วยกันนะครับ”

จังหวะซ่อม:

- ดิสทำคนเดียว → บิ๊กกลับมาพูดมุก → ดิสระเบิด → พี่เติ้ลเข้ามาห้าม → บีมให้กำลังใจ

ฉาก 5: การประชุมใหญ่

โลเคชัน: ห้องประชุม

ตัวละคร: ตัน, ดิส, บิ๊ก, พี่, เติ้ล, บีม, ชัน, ดิว, ภู, สโร

บทพูด:

1. เติ้ล: “วันนี้เราฟรีเซนต์ระบบของรถต่อหน้าลูกค้า”
2. ชัน: “เห็นความคืบหน้าของทีมแล้ว ดีมากครับ”
3. ดิว: “Telegram Bot ทำงานได้ดี แต่อยากให้ทีมเล่าถึงปัญหาที่เจอ”
4. ดิส: (น้ำตาไหล) “ผมพยายามทำทุกอย่าง แต่รู้สึกทำคนเดียว”
5. บิ๊ก: “ผมผิดเองครับ ไม่คิดว่าจะทำให้เพื่อนหน้าใจขนาดนี้”

6. พิ: “ขอโทษครับที่ไม่กล้าเข้าไปช่วย”
7. ต้น: “เราก็เรียนรู้กันไปครับ”
8. ภู: “ปัญหาที่เจอวันนี้ คือบทเรียนที่ดีที่สุด”
9. สโร: “นี่แหละสิ่งที่อยากเห็น ทีมเรียนรู้และเข้าใจกัน”
10. ปัม: “ตอนนี้เราช่วยกันแก้ไขจนเสร็จแล้ว เยี่ยมมากทุกคน”

จังหวะซ่อม:

- ดิสรบายความรู้สึก → บิกยอมรับผิด → พิขอโทษ → ลูกค้าให้ข้อคิด → อาจารย์สรุป → ทีมร่วมมือแก้ไขงาน